

maanden werd door een hoofdman, vergezeld van een noodhulp, de diepte gepeild van de Maas tot Den Briel. Een andere hoofdman peilde met een noodhulp de Oude Maas, het Spui en de Dordtse Kil. De kosten van deze reizen werden verhaald door per loodsreis 2 stuivers te rekenen. Van de peilingen werd melding gemaakt bij de commissaris, die de zorg had voor het bijhouden van het peilingenboek. Een afschrift werd aan de Directie van de Pilotagie gezonden en sedert 1825 ook aan Burgemeester en Wethouders.

Hoewel de commissaris steeds een bevaren zeeman geweest zal zijn, werd voortaan de eis gesteld, dat hij een zeereis van ten minste een half jaar op een raschip gemaakt moest hebben. Zijn werk bestond in hoofdzaak uit handhaving van de ordonnantie en het bijhouden van de administratie. Van de loodsreizen hield hij een register bij, waarin behalve de naam van de loods en het bedrag van het loodsgeld, de naam van de schipper, de diepgang en de naam van het schip werden vermeld. Van een gewone loodsreis ontving hij 50 cent, van het havenwerk de helft.

Verder droeg de commissaris zorg, dat er een altijd geopend boek aanwezig was, waarin de schippers hun klachten over de loodsen konden schrijven. Het resultaat van het ingestelde onderzoek werd door de commissaris daarachter vermeld. Iedere drie maanden zorgde hij, dat de burgemeester of wethouder inzage kreeg van het register.

Ook de administratie van het loodsmansfonds werd door de commissaris verzorgd. De bus van het fonds was voorzien van drie verschillende sloten en bezat aan de bovenzijde een opening voor het deponeren van de gelden. Ieder van de drie hoofdlieden bezat van een der sloten een sleutel. Het openen van de bus gebeurde in tegenwoordigheid van alle hoofdlieden en de commissaris.

Voor het loodsmansfonds droeg iedere nieuwe loods bij zijn aanstelling 6 gulden bij. Afhankelijk van het loodsgeld, betaalden de loodsen per reis een bijdrage van 40 cent tot 3 gulden.

Een vastaangestelde loods, die door ouderdom, ziekte of tijdelijke gebreken geen dienst kon verrichten, ontving 2 gulden per week. Een noodhulp betaalde de loods, wiens werk hij mocht waarnemen, een derde deel van het bruto loon. Bij overlijden werd door het fonds een bedrag van 50 gulden uitgekeerd. De weduwe ontving anderhalve gulden per week, zolang zij niet hertrouwde.